

Актуальні проблеми кримінального та кримінально-процесуального права

анотований бібліографічний список

2021. – Вип. 1 (січень). – 24 с.

<http://nplu.org/article.php?id=423>

Актуальні проблеми кримінального та кримінально-процесуального права

1. **Алексеева И. В** **Киеве обезвредили группу последователей кровавого австралийского неонациста Таранта** [Электронный ресурс] / Ирина Алексеева // Fakty. ua : [веб-сайт]. – 2021. – 6 янв. — Электрон. данные. *Йдеться про те, що у Києві співробітники Служби безпеки України (СБУ) затримали членів неонацистської терористичної групи, послідовників австралійського терориста Брентона Тарранта. Як повідомили у спецслужбі, лідер угруповання на прізвисько «Гітлер» через електронні засоби зв'язку і месенджери організував конспіративну мережу з масового поширення матеріалів терористичної спрямованості. Зокрема, поширювався, у тому числі й у друкованому вигляді, перекладений на українську та російську мови «маніфест» Тарранта із закликами й інструкціями щодо здійснення терактів на расовому та релігійному ґрунті. За результатами проведених слідчих дій, експертиз і обшуків, правоохоронці отримали докази причетності «Гітлера» до злочинної діяльності. Співробітники СБУ також установили, що активну участь у діяльності цієї групи брали кілька людей із неонацистського середовища, одним із ватажків яких був громадянин РФ, затриманий улітку 2020 року в Києві.* Текст: <https://crime.fakty.ua/365093-v-kieve-obezvredili-gruppu-posledovatelej-krovavogo-avstralijskogo-neonacista-tarranta>

2. **Бобров Ю.** **«В Гааге есть механизмы привлечения политиков и военных РФ к ответственности за преступления на Донбассе»** [Электронный ресурс] / Юрий Бобров ; беседу вела Ольга Бесперстова //

Fakty. ua : [веб-сайт]. – 2020. – 28 дек. — Електрон. данніе. Наведено матеріали інтерв'ю з начальником управління правового забезпечення Генерального штабу Збройних Сил України (ЗСУ), начальником юридичної служби ЗСУ полковником юстиції Юрієм Бобровим. Він розповів про те, що протистояння з Росією на юридичному фронті йде дуже непросто, але нам треба будь-що домогтися, щоб міжнародне правосуддя встановило істину і винесло справедливий вердикт всім - від кремлівської кліки, яка розв'язала війну, до тих, хто безпосередньо вторгся на нашу територію; а також, що Україна має пройти складний і довгий шлях, але шанси є. Окрему увагу Ю. Бобров приділив питанню, пов'язаному з ратифікацією Україною Римського статуту, на підставі якого діє Гаазький трибунал. Він зазначив, що «Україна дійсно не ратифікувала Римський статут. Питання було вирішене наступним чином. На підставі двох заяв Верховної Ради - від 17 квітня 2014 року та від 8 вересня 2015 року, поданих до Міжнародного кримінального суду, Україна надала йому юрисдикцію по двох ситуаціях: можливе вчинення злочинів проти людяності під час Революції Гідності (з 21 листопада 2013 року до 22 лютого 2014 року), і можливе вчинення злочинів проти людяності та воєнних злочинів на всій території України, починаючи з 20 лютого 2014 року (саме з цього дня ми ведемо відлік російської агресії) до теперішнього часу. Полковник зауважив, що «більше двох третин "офіційних фактів", поданих росіянами і окупаційною владою "ЛНР" і "ДНР" до Міжнародного кримінального суду і до Європейського з прав людини, були надуманими». Ю. Бобров також наголосив, що «наші військовослужбовці захищені Конституцією і законами України. У Конституції прямо сказано, що основне завдання ЗСУ - захист суверенітету і територіальної цілісності держави. Для цього, власне, і створена армія. Ми повинні законними методами доводити, що наші військовослужбовці навіть у разі обстрілу їх позицій артилерією ведуть вогонь виключно у відповідь». Текст: <https://ukraine.fakty.ua/364073-v-gaage-est-mehanizmy-privlecheniya-politikov-i-voennyh-rf-k-otvetstvennosti-za-prestupleniya-na-donbasse>

3. **Боротьба з корупцією та організованою злочинністю :** підручник : у 2 т. / Нац. акад. Служби безпеки України. — Київ : НА СБУ, 2019. — Т. 2 : Боротьба з корупцією / [І. М. Гриненко та ін.]. — 131 с. **Шифр зберігання в Бібліотеці: А807265-2** Розкрито практичні й теоретичні питання протидії органами Служби Безпеки України (СБУ) сучасним формам корупції як загрозі національній безпеці України. Визначено історичні аспекти та чинники виникнення і розвитку корупції, специфіку правоохоронної діяльності із протидії цьому явищу. Висвітлено сучасний стан нормативно-правового регулювання протидії корупції в Україні. Розкрито особливості налагодження та здійснення міжнародного співробітництва органів СБУ в цій сфері.

4. **Вечеря М. Зарубіжний досвід забезпечення безпеки свідка в кримінальному процесі** [Електронний ресурс] / Микола Вечеря // Підприємництво, госп-во і право. — 2020. — № 5. — Електрон. дані. Розглянуто проблемні аспекти захисту безпеки свідка як особи, що бере участь у кримінальному судочинстві. Висвітлено стан нормативного забезпечення безпеки свідка з використанням порівняльно-правового аналізу національного законодавства із законодавством окремих зарубіжних країн. З'ясовано перспективні можливості імплементації деяких аспектів зарубіжного законодавства до законодавчих актів національної правової системи. Визначено, що в законодавстві Республіки Австрія, а саме у Федеральному законі № 526, чітко визначене коло свідків, які можуть бути включені до програми захисту свідків. Згідно з цим законом свідками є особи, яким загрожує небезпека у зв'язку з тим, що вони володіють значною інформацією щодо справ про злочини, які пов'язані з організованою злочинністю, про злочини проти державного устрою, злочини у сфері незаконного обігу наркотиків та деякі інші тяжкі злочини. Заходи безпеки Австрії подібні до заходів безпеки європейських держав: переміщення свідка на безпечну територію, переселення в інше місце проживання (інше місто, або навіть інша держава); створення нової «історії» життя особи

(легенди), оформлення нових документів; особиста охорона; зміна документів особи; встановлення зв'язку нових документів з наявними базами даних; відстеження поштових та електронних повідомлень на основі паролів та логінів, які надала підзахисна особа; соціальна адаптація на новому місці проживання; психологічна допомога потерпілому (свідку) тощо. Текст: <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2020/5/58.pdf>

5. Владимірова В. Витоки кримінальної відповідальності за здачу або залишення ворогові засобів ведення війни [Електронний ресурс] / Вікторія Владимірова // Підприємництво, госп-во і право. – 2020. – № 5. — Електрон. дані. Проаналізовано норми права про кримінальну відповідальність за здачу або залишення ворогові засобів ведення війни. Приділено увагу вивченню витоків та історії розвитку законодавства, що розпочинається з XI ст., коли в прадавньому збірнику законів Київської Русі «Руській Правді» було передбачено в окремих статтях відповідальність за посягання на військовий правопорядок. Вимогою подальшого розвитку кримінального законодавства у воєнній сфері стала необхідність формування постійної і професійної армії. Розвиток військового кримінального законодавства в Україні після розпаду Київської Русі тісно пов'язаний із розвитком військового законодавства інших держав, під владою яких упродовж багатьох століть перебувало населення українських земель, зокрема Великого князівства Литовського, Королівства Польського та Московського князівства, а пізніше Російської імперії. Процес відновлення Української держави тісно пов'язаний зі створенням власної армії. Аналіз охопив законодавство щодо зазначеного військового злочину, яке неодноразово змінювалося, удосконалювалося законодавцями і продовжує становити для військового правопорядку підвищену суспільну небезпеку, а тому залишається у Кримінальному кодексі України в «статусі» військового злочину (кримінального правопорушення). Виникнення і розвиток військово-кримінального законодавства в нашій державі прямо пов'язаний з виникненням і розвитком Збройних Сил та інших військових формувань,

армії незалежної суверенної України. Це необхідний крок кожної новонародженої держави, яка дбає про свою обороноздатність та військову міць. Текст: <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2020/5/43.pdf>

6. **Гал І. Нардепы, судьи плюс Филатов: в Украине закрыли еще одну "пачку" дел против подозреваемых в коррупции** [Електронний ресурс] / Ирина Гал // Fakty. ua : [веб-сайт]. – 2020. – 28 дек. — Електрон. данніе. Як повідомили у Національному агентстві з питань запобігання корупції (НАЗК), правоохоронці закрили ще шість кримінальних проваджень, відкритих у зв'язку з декларуванням недостовірної інформації. У НАЗК відзначили: «Правоохоронні органи закрили ці провадження, оскільки рішенням Конституційного Суду України (КСУ) статтю 366-1 Кримінального Кодексу України (ККУ) визнали неконституційною», і додали: «Також залишається заблокованою робота НАЗК. Закон, який відновлює функції Агентства, досі не набув чинності». Серед осіб, справи яких закрито, – два екс-народні депутати, мер міста, суддя КСУ, суддя райсуду, правоохоронець. Текст: <https://ukraine.fakty.ua/364456-nardepy-sudilyus-filatov-v-ukraine-zakryli-ecshe-odnu-pachku-del-protiv-podozrevaemyh-v-korrupcii>

7. **Гал І. У Авакова отреагировали на след Лукашенко в убийстве Шеремета** [Електронний ресурс] / Ирина Гал // Fakty. ua : [веб-сайт]. – 2021. – 4 янв. — Електрон. данніе. Зазначено, що після того, як у пресі з'явилася інформація про те, що у Білорусі силовики обговорювали можливість вбивства журналіста Павла Шеремета, в Нацполіції заявили, що отримали у розпорядження інформацію «про можливих замовників» злочину. У повідомленні зазначено: «У грудні 2020 року слідство Нацполіції отримало за допомогою Служби зовнішньої розвідки України певну інформацію, що представляє інтерес у розслідуванні підризу журналіста Павла Шеремета в 2016 році. Документи і аудіозаписи, крайні з яких датовані 2012 роком, вже надійшли у розпорядження слідства і становлять інтерес із точки зору встановлення замовників злочину». Також у Нацполіції

стверджують, що на фрагментах інформації, опублікованої в мережі, «невстановлені особи обговорюють питання вбивства журналіста Павла Шеремета», у тому числі, з використанням токсичних речовин і підриву. «Наразі слідство Нацполіції отримало дозвіл на проведення слідчих дій в одній із європейських країн», – додали в поліції. Текст: <https://ukraine.fakty.ua/364918-u-avakova-otreagirowali-na-sled-lukashenko-v-ubijstve-sheremeta>

8. Горелов С. Антоненко «будет сидеть», несмотря на вскрывшийся в деле Шеремета «белорусский след», — Геращенко [Электронный ресурс] / Сергей Горелов // Fakty. ua : [веб-сайт]. – 2021. – 4 янв. — Электрон. данные. *Про те, як вплинула на статус обвинувачених інформація щодо обговорення білоруськими силовиками можливості організувати вбивство журналіста Павла Шеремета, розповів агентству "УНН" заступник міністра внутрішніх справ України Антон Геращенко. Він зазначив, що «на статус обвинувачених Андрія Антоненка, Юлії Кузьменко і Яни Дугар нова інформація у справі ніяк не вплине. Вони проходять у справі як виконавці злочину, а білоруські записи стосуються можливих замовників». Нагадано, що документи та аудіозаписи про можливу причетність до вбивства Павла Шеремета білоруських силовиків надійшли у розпорядження слідства і можуть допомогти встановити замовників злочину.* Текст: <https://ukraine.fakty.ua/364948-antonenko-budet-sidet-nesmotrya-na-vskryvshijsya-v-dele-sheremeta-belorusskij-sled-geracshenko>

9. Горелов С. Зеленский счел самым большим ожиданием заключение Порошенко в тюрьму [Электронный ресурс] / Сергей Горелов // Fakty. ua : [веб-сайт]. – 2020. – 25 дек. — Электрон. данные. *Наведено тези з інтерв'ю Президента України Володимира Зеленського виданню «Фокус». Так, глава держави запевнив, що Генеральний прокурор України Ірина Венедіктова повинна дати результат. «Вона сама знає, що повинна всіх злодіїв посадити. Це її завдання. Хоча зрозумійте, що у неї немає всіх можливостей. Все попереду, все обов'язково буде», - додав Президент.*

Також він зазначив, що ведеться слідство щодо авіакатастрофи військового літака «Ан-26» на Харківщині, і трьом військовим топ-чиновникам вже оголошені підозри. В. Зеленський зауважив: «Вважаю, що це велика справа, але для більшості це не гучно, оскільки всі чекають, коли посадять Порошенка» [П. Порошенко – п'ятий Президент України, нині – народний депутат України, фракція «Європейська Солідарність»]. Текст: <https://politics.fakty.ua/364246-zelenskij-schel-samym-bolshim-ozhidaniem-zaklyuchenie-poroshenko-v-tyurmu>

10. **Городецька М. Кримінально-правовий та кримінально-процесуальний елементи предмета відання у кримінальному провадженні** [Електронний ресурс] / Марина Городецька // Підприємництво, госп-во і право. – 2020. – № 5. — Електрон. дані. Досліджено кримінально-правові та кримінально-процесуальні елементи предмета відання у кримінальному процесі. Проаналізовано теоретичні уявлення щодо прав, реалізація яких становить кримінально-правовий та кримінально-процесуальний елементи предмета відання у кримінальному провадженні. Наголошено, що зміст предмета відання суб'єктів кримінального провадження охоплює реалізацію як кримінальних, так і процесуальних прав. Відмінність предметів відання суб'єктів кримінального процесу полягає у їх неоднаковому наповненні вказаними правами у різній пропорційності. Змістове наповнення предмета відання органів обвинувачення включає: реалізацію кримінальних прав у частині формулювання обвинувачення, визначення меж обвинувачення, заявлення кримінального позову у вигляді обвинувального акта; реалізацію процесуальних прав у частині процедурних прав під час підготовки обвинувачення, окрім основоположних прав людини, у тому числі права на справедливий судовий розгляд. Змістове наповнення судових органів становить: реалізацію кримінальних прав у частині остаточного вирішення питання щодо реалізації кримінального права та у частині його перегляду; реалізацію процесуальних прав у частині процедурних прав під час

остаточного вирішення кримінально-правового конфлікту та основоположні права та свободи людини. Текст: <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2020/5/53.pdf>

11. **Дрозд В. Окремі аспекти регламентації інституту процесуальних витрат за Кримінально-процесуальним кодексом України 2012 року** [Електронний ресурс] / Валентина Дрозд // Підприємництво, госп-во і право. – 2020. – № 5. — Електрон. дані. *Досліджено питання унормування інституту процесуальних витрат у кримінальному провадженні України. Проаналізовано чинне кримінальне процесуальне законодавство України, окремих зарубіжних країн, а також наведено наукові позиції щодо розуміння поняття процесуальних витрат. Визначено, що в законодавстві колишніх пострадянських держав (Білорусії, Грузії, Молдови) передбачений ширший перелік процесуальних витрат. У КПК Білорусії закріплено диференційований порядок їх відшкодування, а в КПК Молдови цей інститут називається судовими витратами. Зроблено висновок про доцільність розширення та унормування в КПК України окремих процесуальних витрат. Зазначено, що судові витрати розглядають у двох значеннях: у широкому розумінні – як сукупність усіх затрат, понесених у зв'язку з протидією злочинності, розслідуванням суспільно небезпечних діянь та організацією кримінального судочинства; у вузькому розумінні – як витрати, пов'язані зі здійсненням кримінального судочинства на певному його етапі або залученням окремого суб'єкта. Визначено, що інститут процесуальних витрат має профілактично-виховне значення, адже кожен, хто вчинив кримінальне правопорушення, повинен усвідомлювати той факт, що його невідворотно чекає не тільки кримінальне покарання, але й виконання обов'язків щодо відшкодування процесуальних витрат, пов'язаних із веденням кримінального провадження.* Текст: <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2020/5/54.pdf>

12. **Зеленский В. Високосный год Владимира Зеленского** / Владимир Зеленский ; беседу вела Марина Шашкова // Фокус. – 2020. – № 41

(25 дек.). — С. 20-25. В інтерв'ю «Фокусу» Президент України Володимир Зеленський підбив підсумки року, що минає, і розповів, що чекає українців у 2021-му. Головними темами бесіди стали епідемія коронавірусу, мирні переговори і корупційні скандали в Офісі Президента України (ОПУ). Відповідаючи на запитання, чому конституційна криза, яка наробила стільки галасу, наразі заспокоїлася, Президент роз'яснив, що «вона нікуди не зникла. Ми її зупинили» і додавши, що «дуже багато років в Україні працює державно-приватне партнерство, яким я називаю Конституційний Суд», дав оцінку його діяльності та ситуації навколо конституційної кризи. Так, В. Зеленський впевнений, що Голова Конституційного суду України (КСУ) Олександр Тупицький повинен піти у відставку, вважає, що судді КСУ перевищили конституційні повноваження («Почали вони з НАБУ ... потім ...перейшли до НАЗК»). За словами Президента, законопроект, в якому пропонується звільнити весь склад КСУ, став єдиним способом не допустити скасування низки законів суддями. Також В. Зеленський дав детальну відповідь на запитання, чи продовжується в країні боротьба з корупцією. Він наголосив: «Я впевнений, що тільки-но ми максимально відцифруємо державу, ви побачите, що в середній ланці корупції немає. Ми до цього йдемо і до кінця моєї каденції багато зробимо» і продовжив: «Друга частина боротьби з корупцією – кадри. Всі говорять, що я багато міняю тих чи інших, нестабільна ситуація. Але з часом будуть приходити чисті люди. Вони все одно з'являтимуться». Окрему увагу приділив діяльності Генерального прокурора України І. Венедіктової, кримінальній справі Петра Порошенка (п'ятого Президента України, нині – народного депутата України), кримінальній справі, де фігурує Олег Татаров – заступник керівника ОПУ, яку розслідує НАБУ тощо. Текст: <https://focus.ua/politics/470246-visokosniy-rik-volodimira-zelenskogo>

13. Карбер Ф. Американский эксперт Филипп Карбер: «Если военным США показать видеозаписи с суда над Назаровым, Украина может больше не рассчитывать на военную поддержку» [Электронный

ресурс] / Филипп Карбер ; подготовили : Ольга Бесперстова, Игорь Козлов // Fakty. ua : [веб-сайт]. – 2021. – 10 янв. — Электрон. данные. У контексті ситуації навколо судового процесу, розпочатого у 2015 році над тодішнім начальником штабу АТО генерал-майором Віктором Назаровим, якого звинувачують у службовій недбалості, що призвела до тяжких наслідків, пов'язаних із терористичним актом - збиттям бойовиками у ніч з 13 на 14 червня 2014 року над Луганськом літака Іл-76 МД, наведено матеріали інтерв'ю з авторитетним міжнародним експертом із питань оборони і національної безпеки, професором Філіпом Карбером. Він - відомий лобіст України на Заході, працював радником Генерального секретаря НАТО Уорнера і радником з оборонних питань урядів більшості країн - членів НАТО - кілька разів протягом розмови з гіркотою повторив: «Ми спостерігаємо зараз дуже серйозну драму». У зв'язку із ситуацією, нагадано про відкриту заяву військових від 19 грудня 2020 року, адресовану Президенту України, Голові Верховної Ради України (ВР України), генеральному прокурору, секретарю РНБО і Голові Верховного Суду, в якій десятки учасників війни, у тому числі генерали Муженко, Гордійчук, адмірал Воронченко, полковник Драпатий та інші, пишуть, що такі кримінальні переслідування підривають моральний стан офіцерського корпусу і позначаються на боєздатності армії, що у свою чергу безпосередньо відбивається на національній безпеці України. Відзначено також, що 20 грудня 2020 року Філіп Карбер разом із колишнім командувачем Об'єднаних Сухопутних військ НАТО, колишнім командувачем Сухопутних військ Збройних Сил США в Європі генерал-лейтенантом Ходжесом опублікували резонансну аналітичну статтю під назвою «Безпека України і розп'яття генерала Назарова». У ній попереджено про те, що вердикт генералу Назарову - це «страшна помилка - не тільки несправедлива, але і така, що загрожує безпеці України у майбутньому». Наголошено, що єдиний винуватець цієї трагедії - Росія, і саме вона повинна нести відповідальність за те, що трапилося. Філіп Карбер пояснив, чому саме зараз постала

необхідність висловитися про цю справу. Експерт зазначив, що коли на Заході бачать таке ставлення до військових, подальша підтримка України стане досить проблематичною. Він повідомив, що «11 січня буде оприлюднено заяву, адресовану Президенту України, парламенту, Верховному суду і РНБО. Її підписали 16 осіб - генерали у відставці Пилип Брідлав, Уеслі Кларк, Бен Ходжес, колишні послы США в Україні Джон Гербст, Стівен Пайфер, Вільям Тейлор і Роман Попадюк, колишній заступник Генерального секретаря НАТО Олександр Вершбоу, я та інші дуже авторитетні люди, які є найбільш переконаними прихильниками надання допомоги Україні і впливають на стратегію США у цьому питанні. Ми вирішили висловити своє занепокоєння у зв'язку зі справою Назарова. Ми наголошуємо, що ні в якому разі не можна допустити кримінального переслідування офіцерів за їх дії на Донбасі». Ф. Карбер зазначив, що текст заяви буде ексклюзивно надано «Фактам» відразу після прес-конференції. Текст: <https://ukraine.fakty.ua/365305-amerikanskij-ekspert-filipp-karber-esli-voennym-ssha-pokazat-videozapisi-s-suda-nad-nazarovym-ukraina-mozhet-bolshe-ne-rasschityvat-na-voennuyu-podderzhku>

14. **Климчук С. Стан дослідження інституту повідомлення про підозру та порядку його оскарження** [Електронний ресурс] / Сергій Климчук // Підприємництво, госп-во і право. – 2020. – № 5. — Електрон. дані. Наголошено, що сучасний етап розвитку вітчизняного кримінального процесуального законодавства України супроводжується запровадженням низки новел, що серед іншого також стосуються і процесуального інституту повідомлення про підозру. Як видається зі змісту Кримінального процесуального кодексу України, законодавець концептуально змінив порядок (процесуальну форму) визнання особи підозрюваною. Трансформація цього процесуального інституту, насамперед, зумовлена приведенням національного законодавства до нормативних вимог міжнародних правових актів у сфері захисту прав і свобод людини, а також урахуванням прецедентної практики Європейського суду з прав людини. З'ясовано, що

першочерговим і пріоритетним завданням реформування національного законодавства, в тому числі кримінального процесуального, є дотримання балансу між публічними та приватними інтересами. Зокрема, йдеться про те, що кожна особа, яка вчинила кримінальне правопорушення, має бути притягнена до кримінальної відповідальності в міру своєї вини. Текст: <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2020/5/44.pdf>

15. Коваленко А. В. Кримінологічний вимір поліцейської діяльності в Україні / Андрій Васильович Коваленко ; М-во внутр. справ України, Нац. акад. внутр. справ. — Херсон : Гельветика, 2019. — 354 с. **Шифр зберігання в Бібліотеці: A809099** *Сформульовано теоретичну концепцію кримінологічного забезпечення поліцейської діяльності шляхом з'ясування суті та визначення його поняття, змісту, особливостей. На підставі аналізу поняття злочинності та запобігання їй, функцій поліції, нормативно-правових актів сформульовано положення, що по-новому характеризують поліцію як суб'єкт запобігання злочинності та висвітлюють зміст поліцейської діяльності як кримінологічної категорії.*

16. Луговая Ю. Коломойский попал в «топ преступников 2020 года» [Електронний ресурс] / Юлия Луговая // Fakty. ua : [веб-сайт]. – 2020. – 31 дек. — Електрон. данные. *Йдеться про те, що Міжнародний Центр дослідження корупції та організованої злочинності (OCCRP) обрав «людину року» у сфері організованої злочинності і корупції - ним став Президент Бразилії Жаїр Болсонару, проте у число фіналістів увійшов і український бізнесмен Ігор Коломойський. Укладачі рейтингу нагадали, що бізнесмен отримав позику від свого на той момент ПриватБанку на більш ніж п'ять мільярдів доларів, перевівши гроші в офшори. Також стверджено, що Коломойський має історію «корпоративних рейдів, шахрайства, розкрадання державних активів і політичних інтриг і представляє багатьох ідеологічних і корумпованих мільярдерів від братів Кох до Арона Банка, які підірвали демократію заради особистої вигоди». Текст: <https://ukraine.fakty.ua/364684-kolomojskij-popal-v-top-prestupnikov-2020-goda>*

17. **Матеріали Всеукраїнської наукової конференції молодих вчених "Українське суспільство в умовах транзиції: сучасні виклики та напрями розвитку"** , 16 трав. 2020 р., [м. Одеса / відп. ред. М. Р. Аракелян] ; уклад.: Ю. Д. Батан, Р.-С. І. Пигель, К. Б. Димов]. — Одеса : Гельветика, 2019. — 919 с. - **Шифр зберігання в Бібліотеці: А808246** *Зі змісту: Розвиток кримінального права США у ХХ ст. / А. А. Шепотько. – С. 105-107; Кримінальна відповідальність за нецільове використання бюджетних коштів. – С. 274-277; Адвокат у кримінальному провадженні / Я. В. Булацевська. - С– 373-376; Рішення Конституційного Суду України як джерело кримінально-правової політики та кримінального права / О. А. Вельма. – С. 681-683; Розмежування об'єкту кримінального правопорушення від об'єкту кримінально-правової охорони / Я. С. Желобницький. – С. 683-686; Недоторканність приватного життя: система кримінальних правопорушень / І. І. Звездун. – С. 689-691; Кримінальні правопорушення проти журналістів / Р. С. Кушнір. – С. 695-698; Суб'єкти корупційних кримінальних правопорушень / А. П. Надточієва. – С. 698-703; Кримінально-правові наслідки вчинення корупційних правопорушень / М. М. Насінник. – С. 703-707; Проблеми вдосконалення кримінально-правової охорони сімейних прав / А. В. Яковенко. – С. 716-719; Кримінологічні аспекти детермінації рецидивної злочинності неповнолітніх / С. І. Зайцева. – С. 722-725; Кримінологічний аналіз та запобігання злочинності у сільській місцевості в Україні / О. С. Клим. – С. 725-728; Проблеми і перспективи створення служби фінансових розслідувань в Україні: кримінологічний аналіз / П. С. Овчарук. – С. 728-731; Щодо умов та підстав відсторонення у кримінальному провадженні / А. О. Розумович. – С. 757-759; Види проваджень щодо неповнолітніх у кримінальному провадженні / Л. О. Широбокова. – С. 764-767; Злочинна діяльність як об'єкт криміналістики / Л. Р. Кривда. – С. 805-808.*

18. **Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції "Верховенство права та правова держава", 20 – 21 верес. 2019 р. / ДВНЗ**

«Ужгород. нац. ун-т»; [редкол. : М. М. Алмаші та ін.]. — Ужгород : Ужгород. нац. ун-т, 2019. — 143 с. **Шифр зберігання в Бібліотеці: A807207** *Зі змісту: Щодо сучасного стану наукової розробки принципів кримінально-виконавчого права та принципів кримінально-виконавчого законодавства / О. В. Гальцова. — С. 109-112; Наукові міркування щодо деяких положень призначення покарання у кримінальному праві України / Я. Г. Лизогуб. — С. 112-114; Найпоширеніші способи вчинення грабежів та розбоїв / Л. В. Лісниченко. — С. 114-118; Втілення принципів кримінального права в Конституції України та КК України / О. С. Олійник. — С. 118-121.*

19. **Матеріали міжнародної науково-практичної конференції "Інтеграція юридичної науки і практики як основа сталого розвитку правової системи", 8 – 9 листоп. 2019 р.** / Дніпров. гуманітар. ун-т, Юрид. ф-т ; [редкол.: О. О. Кисельов та ін.]. — Дніпро : Дніпров. гуманітар. ун-т, 2019. — 191 с. **Шифр зберігання в Бібліотеці: A807208** *Зі змісту: Типізація фактичних помилок у кримінальному праві / А. А. Бражник. — С. 119-123; Характеристика детермінант податкової злочинності / Г. В. Гайова. — С. 123-127; Про обіг зброї: науково-правовий висновок на Проект Закону України реєстр № 1222-І /Л. М. Демидова, О. О. Пащенко. — С. 127-130; Історичний розвиток кримінальної відповідальності за шахрайство / В. С. Загреба. — С. 130-134; Визначення форми співучасті у злочині в кримінальному праві / О. В. Кузнєцов. — С. 134-138; Особливості кваліфікації злочинів проти інтелектуальної власності / А. А. Ломакіна. — С. 144-147; Недосконалість чинного законодавства України про кримінальну відповідальність і корупційні ризики: доктринально-правові питання / О. С. Попович. — С. 150-154; Сучасний стан злочинності осіб похилого віку /К. О. Тимошенко. — С. 154-157.*

20. **Матеріали міжнародної науково-практичної конференції "Тенденції розвитку юридичної науки в інформаційному суспільстві", 27 груд. 2019 р.** / Нац. ун-т «Одес. юрид. акад.». — Одеса : Вид. дім «Гельветика», 2019. — 192 с. **Шифр зберігання в Бібліотеці: A807209** *Зі*

змісту: *Про трансформацію кримінальної відповідальності за корупційні діяння на території України / А. В. Боровик. – С. 121-126; Окремі аспекти вдосконалення законодавства про кримінальну відповідальність за легалізацію (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом / В. Л. Гончарук. – С. 130-134; Нормативно-правове регулювання насильства в сім'ї та заходи протидії сімейному насильству в Україні / М. О. Кравцова. – С. 136-139; Перспективи досліджень кримінально-правового регулювання водного законодавства / О. М. Судець. – С. 144-146; Кримінально-правова характеристика протидії законній господарській діяльності / С. В. Царю, Л. В. Крук. – С. 146-149.*

21. **Матеріали науково-практичної конференції "Дослідження актуальних питань юридичних наук", (13 – 14 груд. 2019 р.).** — Херсон : Молодий вчений, 2019. — 163 с. **Шифр зберігання в Бібліотеці: A807206** *Зі змісту: Сучасні тенденції злочинності неповнолітніх / М. В. Богданчук, Е. С. Гіденко. – С. 112-115; Особливості звільнення від кримінальної відповідальності осіб, які вчинили військові злочини / Б. І. Солятецький. – С. 126-129; Міжнародні стандарти у сфері виконання покарань і поводження із засудженими / А. Р. Цезар. – С. 129-132.*

22. **Міжнародна науково-практична конференція "Інтеграція юридичної науки і практики в сучасних умовах", 23 – 24 верес. 2019 р., м. Запоріжжя.** — Запоріжжя : Класич. приват. ун-т, 2019. — 120 с. — **Шифр зберігання в Бібліотеці: A808248** *Зі змісту: Щодо кримінальної та адміністративної відповідальності посадових осіб і членів парламентських комітетів / О. І Зозуля. – С. 19-21; Соціалізація дітей правопорушників як один із напрямків діяльності Національної поліції / М. В. Дуженков. – С. 62-64; Кримінологічна характеристика співвідношення понять "економічна злочинність" та "тіньова економіка" / І. А. Вітюк. – С. 79-80; Контрабанда в Україні: вплив свідомості на вчинення злочину / Ю. Ю. Маткевич. – С. 81-82.; Становлення кримінально-правової норми за порушення порядку здійснення міжнародних передач товарів, що підлягають державному*

експортному контролю / Н. В. Попельнюк. – С. 86-67; Планування розслідування: етапи та елементи / М. А. Грига. – С. 100-103; Гарантії забезпечення таємниці приватного життя у кримінальному провадженні / О. І. Марочкін. – С. 103-104; До питання про конвенційну істину в кримінальному судочинстві / Ю. М. Мирошніченко. – С. 105-107.

23. Мірковець В. Проблеми забезпечення права на свободу і особисту недоторканість при застосуванні заходів забезпечення кримінального провадження [Електронний ресурс] / Вікторія Мірковець // Підприємництво, госп-во і право. – 2020. – № 5. — Електрон. дані. Проаналізовано низку наукових робіт, у яких досліджуються різні проблеми права на свободу й особисту недоторканність у кримінальному провадженні, зокрема щодо місця цієї засади у системі засад кримінального провадження та їх співвідношення, питань забезпечення права на свободу і особисту недоторканність під час застосування заходів забезпечення кримінального провадження. З'ясовано, що науковці у широкому контексті визначають право на свободу і особисту недоторканність як один із найважливіших елементів системи засад кримінального провадження, якому притаманні власний зміст та особливості. Переконливо доведено, що забезпечення цього права не може бути ефективно досягнуто без забезпечення інших засад, що належать до цієї системи. У цьому полягає їх зв'язок, що також сприяє двоєдиному усвідомленню та сприйняттю всієї системи принципів кримінального провадження і кожного з таких принципів. Особливе значення у забезпеченні права на свободу і особисту недоторканність мають міжнародні документи та правові позиції Європейського суду з прав людини, що стосуються цього питання. Визначено, що на теперішньому етапі розвитку вітчизняного кримінального процесу всі засади кримінального процесу виходять із визнання людини найвищою соціальною цінністю. З урахуванням цього авторка визначила власну класифікацію засад кримінального провадження, в основу якої

покладено зміст права, на охорону чи захист якого вони спрямовані. Текст: <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2020/5/45.pdf>

24. **Павлів Н. Окремі питання замаху на злочин** [Електронний ресурс] / Назар Павлів // Підприємництво, госп-во і право. – 2020. – № 5. — Електрон. дані. *Ідеться про значення поняття «замах на злочин» у кримінальному праві. Роз'яснено види замаху на злочин із застосуванням їх на практиці. Розглянуто проблему будь-якого типу замаху як злочинного діяння, досліджено законодавство щодо цього феномена, а саме безпосередню точність пояснення відповідальності за злочинне діяння. Переглянуто проблематичні проблеми замаху в окремих типах правопорушень. Аргументовано висновок, що характерні риси періоду замаху в правопорушенні зумовлені не тільки системою складу правопорушення, однак і відмінними рисами, тим, що по суті вчинена протизаконна дія. Зазначено, що у кримінальному праві замах на злочин є доволі поширеним видом злочину. Питання замаху на злочин розглянуто не тільки з позиції законодавства, а також відповідно до міркувань українських правознавців.* Текст: <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2020/5/46.pdf>

25. **Палюх Л. М. Кримінальна відповідальність за злочини проти правосуддя** / Лідія Михайлівна Палюх ; М-во освіти і науки України, Львів. нац. ун-т ім. І. Франка. — Львів : ЛНУ ім. І. Франка, 2020. — 742 с. **Шифр зберігання в Бібліотеці: Б363748** *Розглянуто проблеми кримінальної відповідальності за злочини проти правосуддя, запропоновано шляхи їхнього вирішення. Досліджено методологічні засади, історичний розвиток, зарубіжний досвід регламентації та соціальну зумовленість кримінальної відповідальності за злочини проти правосуддя, здійснено їх юридичний аналіз. Висвітлено проблеми кваліфікації злочинів проти правосуддя, а також питання диференціації кримінальної відповідальності, караності злочинів проти правосуддя.*

26. **Палюх Л. Проблеми регламентації ознак об'єктивної сторони складу злочину "втручання у діяльність судових органів"** [Електронний

ресурс] / Лідія Палюх // Підприємництво, госп-во і право. – 2020. – № 5. — Електрон. дані. Розглянуто проблеми визначення в Кримінальному кодексі України (КК України) ознак об'єктивної сторони складу злочину «втручання у діяльність судових органів». Проаналізовано зміст ознак об'єктивної сторони складу злочину, передбаченого ч. 1 ст. 376 КК України. Застосовуючи філологічне, систематичне тлумачення відповідних положень кримінального закону, з'ясовано зміст такої ознаки об'єктивної сторони складу цього злочину, як діяння. Зауважено, що майже всі українські науковці розглядають втручання у діяльність судді як незаконний вплив, при цьому виділяють різні форми такого впливу. На думку автора, трактування терміна «втручання» лише як незаконного впливу на потерпілого необґрунтовано звужує значення цього терміна. Крім впливу, втручання може мати й інші форми. «Втручання» у складі злочину, передбаченого ст. 376 КК України, може виявлятися у таких діяннях, як: незаконний вплив на потерпілого; вчинення у будьякій формі перешкод до здійснення правомірної діяльності (наприклад, як зазначають деякі автори, створення несприятливих для судді побутових умов (організація нічних телефонних дзвінків), також втручання у діяльність може виявлятися в умисному відключенні електроенергії, інтернет-зв'язку під час судового засідання тощо) за умови, якщо такі діяння не містять ознак інших складів злочинів. Текст: <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2020/5/47.pdf>

27. **Покатаєв П. С. Управлінська політика держави щодо організації експертно-криміналістичної діяльності в Україні в контексті забезпечення державної безпеки** / П. С. Покатаєв // Держава та регіони. Серія : Держ. упр. – 2020. – № 1. — С. 93-98. Розкрито сутність державного управління організацією експертно-криміналістичної діяльності в Україні у контексті забезпечення державної безпеки та визначено його теоретичне підґрунтя. Висвітлено основні принципи державного управління експертно-криміналістичним забезпеченням державної безпеки; розглянуто окремі аспекти наукової дискусії щодо порушеної проблеми. Виокремлено головні

напрями державного управління організацією експертно-криміналістичної діяльності в Україні. Акцентовано на необхідності наукового обґрунтування управлінської політики держави щодо організації експертно-криміналістичної діяльності в Україні у контексті забезпечення державної безпеки. Текст: <https://doi.org/10.32840/1813-3401.2020.1.15>

28. **Сексуальне насильство щодо дітей: кримінологічний аналіз** / О. М. Гумін [та ін.] ; М-во освіти і науки України, Нац. ун-т "Львів. політехніка". — Львів : Вид-во Львів. політехніки, 2019. — 258 с. **Шифр зберігання в Бібліотеці: A809108** *Визначено кримінологічний зміст поняття сексуального насильства щодо дітей, а також систематизовано його сучасні формопрояви. Наведено розгорнену віктимологічну характеристику дитини-жертви сексуального насильства та з'ясовано особливості механізму її віктимізації. Надано кримінологічну оцінку стану сучасної вітчизняної системи запобігання сексуальному насильству щодо дітей.*

29. **Семенишин М. Кримінально-правова характеристика агресивної корисливо-насильницької злочинності** [Електронний ресурс] / Микола Семенишин // Підприємництво, госп-во і право. — 2020. — № 5. — Електрон. дані. *На підставі аналізу кримінально-правових та кримінологічних ознак бандитизму, викрадення людини та вимагання встановлено, що в цих злочинах агресія виконує роль фактору поведінки суб'єкта, який виявляє себе на всіх етапах скоєння злочину. У механізмі злочинної діяльності вона є інструментом досягнення корисливої мети злочину, одним із компонентів мотивації, а також складовим елементом системи способу злочину. На цій основі обґрунтовано доведено кримінологічну однорідність агресивних корисливо-насильницьких посягань та можливість їх інтеграції в рамках системної злочинної діяльності. З метою забезпечення прикладного характеру дослідження виділено декілька складів злочину, які піддано науковому аналізу. Саме ці злочини розглянуто як сигнальні у категорії агресивних корисливо-насильницьких посягань. Навіть на рівні кримінально-правових ознак між ними є значна доля*

подібності, зокрема в об'єктах злочинного посягання та в об'єктивній стороні, зокрема елементів складів злочинів, передбачених ст 257 (Бандитизм), ст.146 (Незаконне позбавлення волі або викрадення людини) та ст. 189 (Вимагання

30.) КК України. Кримінально-правова характеристика вказаних злочинів являє собою законодавчо закріплену в нормах КК України інформацію про ознаки структурних елементів складу відповідних злочинів. Текст: <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2020/5/48.pdf>

31. **Торбас О. Роль слідчого судді в процесі оцінки доказів у кримінальному провадженні** [Електронний ресурс] / Олександр Торбас // Підприємництво, госп-во і право. – 2020. – № 5. — Електрон. дані. Здійснено аналіз ролі слідчого судді в процесі визнання доказів недопустимими на стадії досудового розслідування. Зазначено, що на практиці ч. 1 ст. 89 КПК України тлумачиться таким чином, що слідчі судді не мають права виносити рішення щодо допустимості або недопустимості доказів на стадії досудового розслідування, адже ці питання мають вирішуватись виключно судом під час ухвалення судового рішення. Тобто звертається увага на той факт, що слідчий суддя та суд – суб'єкти не тотожні, а тому вимоги ч. 1 ст. 89 КПК України поширюються виключно на суд. При цьому слідчі судді застосовують у своїй діяльності ч. 2 ст. 376 КПК України, складаючи неповні тексти ухвал. Зазначено, що в ст. 94 КПК України не закріплено результат оцінювання доказів, а лише вказано правила її здійснення. Якщо вести мову про власне недопустимість доказів, то порядок визнання доказів недопустимими встановлюється саме ст. 89 КПК України, тлумачення якої і викликає труднощі в процесі правозастосування. Підсумовано, що оцінювання доказів здійснюється задля прийняття процесуального рішення, а визнання доказів недопустимими може вважатися лише інструментом на шляху до прийняття процесуальних рішень, однак не повинно вважатися самою метою оцінювання доказів. І хоча така позиція узгоджується з положеннями КПК України, автор

наголошує, що вона має визнаватися помилковою. Текст: <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2020/5/55.pdf>

32. Хильченко (Макаренко) А. Деякі питання призначення покарання на підставі угод [Електронний ресурс] / Анастасія Хильченко (Макаренко) // Підприємництво, госп-во і право. – 2020. – № 5. — Електрон. дані. *Висвітлено питання призначення покарання у разі укладення та затвердження угод про примирення або про визнання вини. Виділено проблему дискреційності кримінального закону, що полягає у тому, наскільки широким має бути суддівський розсуд у вирішенні питань кримінально-правового характеру. Надано визначення суддівського розсуду, зазначено підстави його існування. Запропоновано підставами суддівського розсуду під час призначення покарання вважати кримінально-правові санкції, передбачені чинним Кримінальним кодексом України, уповноважуючі норми, юридичні факти, що об'єктивуються в юридичних термінах і поняттях, та правила індивідуалізації покарання. Це має велике значення для удосконалення вітчизняної законодавчої техніки та редагування правил призначення покарання за наявності угод про примирення або про визнання вини. Встановлено, що приватний інтерес, будучи домінантою у концепції угод про примирення, врешті не елімінував дискреційність повноважень суддів у виборі міри кримінально-правового впливу. Правило про обов'язковість призначення покарання, вказаного в угоді про примирення, спростовується повноваженням суддів здійснювати правовий аналіз консенсуального рішення і можливістю не затверджувати угоду у встановлених випадках. Розглянуто проблеми укладення угод про примирення або про визнання вини щодо злочинів, пов'язаних з домашнім насильством, у разі призначення покарання за сукупністю злочинів та сукупністю вироків, а також про можливість укладення та затвердження таких угод щодо двооб'єктних (багатооб'єктних) злочинів.* Текст: <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2020/5/49.pdf>

33. **Чугуніков І. Згвалтування і сексуальне насильство та примушування до вступу в статевий зв'язок: проблеми розмежування** [Електронний ресурс] / Ігор Чугуніков // Підприємництво, госп-во і право. – 2020. – № 5. — Електрон. дані. *Проаналізовано норми вітчизняного кримінального законодавства, зокрема в історичній площині, щодо відповідальності за примушування до вступу у статевий зв'язок. Виявлено особливості понять «примушування» та «спонукання». Зроблено висновок, що примушування не є характерним для діяння, передбаченого ст. 154 КК України, тому використання цього терміна в найменуванні та диспозиціях зазначеної статті є необґрунтованим. Доведено, що впроваджені вітчизняним законодавцем зміни, які стали наслідком реалізації Конвенції Ради Європи про запобігання насильству стосовно жінок і домашньому насильству, а також боротьбу з цими явищами, з одного боку, не вирішують деякі проблеми регламентації кримінальної відповідальності з примушування до вступу у статевий зв'язок, які існували раніше, а з іншого боку, суттєво ускладнюють питання розмежування цього діяння зі згвалтуванням та сексуальним насильством, що може негативно вплинути на правозастосовну практику та унеможливити її уніфікацію. Зазначено, що сексуальні домагання (непристойні зауваження, доторкання, поплескування, пропозиції чи настирливі пропозиції здійснити акт сексуального характеру, створення несприятливих для особи умов на сексуальному підґрунті), як і раніше, способами спонукання особи до здійснення акту сексуального характеру визнаватися не можуть.* Текст: <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2020/5/50.pdf>

34. **Шопіна Ю. Об'єктивна сторона злочинів, передбачених статтями 131, 132, 134, 139-145 Кримінального кодексу України** [Електронний ресурс] / Юлія Шопіна // Підприємництво, госп-во і право. – 2020. – № 5. — Електрон. дані. *Досліджено об'єктивну сторону злочинів, які передбачені ст. ст. 131, 132, 134, 139-145 Кримінального кодексу України. Звернено увагу на те, що саме через ознаки об'єктивної сторони здебільшого*

визначаються об'єкт і суб'єктивна (внутрішня) сторона складу злочину. Здійснено конкретизацію ознак об'єктивної сторони складів злочинів щодо окремих статей Особливої частини КК України, які передбачають кримінальну відповідальність медичного або фармацевтичного працівника за вчинення злочину, пов'язаного з виконанням професійних обов'язків. Виділено злочини, що посягають на права особи у сфері медичної діяльності виключно дією (ст. ст. 131, 134, 142, ч. ч. 2–4 ст. 143 КК України), й такі, що можуть бути вчинені альтернативно дією чи бездіяльністю (ст. ст. 132, 145, 139, 140, ч. 1 ст. 143 КК України). Зроблено висновок про те, що об'єктивній стороні деяких посягань на правопорядок у сфері медичної діяльності властива «змішана бездіяльність», коли без акту бездіяльності дії особи не мають значення в об'єктивній стороні злочину, й навпаки (ст. ст. 138, 141, 144 КК України). Сформульовано рекомендації щодо кваліфікації таких злочинів з урахуванням зазначених особливостей. Визначено, що з об'єктивної сторони злочин, передбачений ст. 139 КК України, виражається у бездіяльності, оскільки медичний працівник, який, відповідно до встановлених правил, зобов'язаний надавати допомогу хворому, без поважних причин не робить цього. Текст: <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2020/5/51.pdf>

35. **Шульгін С. Використання матеріалів контррозвідувальної діяльності як доказів у кримінальному провадженні** [Електронний ресурс] / Сергій Шульгін // Підприємництво, госп-во і право. – 2020. – № 5. — Електрон. дані. Проаналізовано використання матеріалів контррозвідувальної діяльності як доказів у кримінальному провадженні як на стадії досудового розслідування, так і на стадії судового розгляду. В ході проведеного дослідження встановлено, що слідчі, прокурори на підставі ст. 99 КПК України використовують у доказуванні матеріали контррозвідувальні діяльності. Іншою є ситуація з такими доказами на стадії судового розгляду, де одні суди (зазвичай першої інстанції) визнають такі докази допустимими, інші ж ні. На підтвердження власної позиції

наведено посилання на рішення судів першої та касаційної інстанції. Причому Верховний Суд сформував правову позицію, за якою матеріали контррозвідальної діяльності можуть використовуватись як докази у кримінальному провадженні. Доведено, що матеріали контррозвідальної діяльності після здійснення їх розсекречування (зняття грифу секретності) можуть бути підставою для внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань згідно зі ст. 214 КПК України та початку досудового розслідування. Слідчий, прокурор можуть також витребувати матеріали контррозвідальної діяльності у відповідних оперативних підрозділів у порядку ст. 93 КПК України та долучити до матеріалів кримінального провадження. Обґрунтовано висновок, що положення КПК України не поширюються на порядок вжиття контррозвідальних заходів, у зв'язку з чим є неправильним їх ототожнення з негласними слідчими (розшуковими) діями. Текст: <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2020/5/56.pdf>

**Підготовлено відділом інформаційного забезпечення органів влади
Національної бібліотеки України імені Ярослава Мудрого**

Відповідальний за випуск: Зайченко Н. Я.

15. 01. 2021